

[Lykketoft]

sig udlicitering i staten, som cirkulæret foreskriver, bryder efter vores opfattelse med ønsket om en vidtstrakt decentralisering og er vel også udtryk for en utilstrækkelig tillid til, at de offentlige virksomhedsledere er deres opgave voksne.

Besvarelse

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne takke forespørgerne, hr. Lykketoft og fru Mimi Jakobsen, for, at de med deres forespørgsel har taget initiativ til en debat i Folketinget om udbud og udlicitering af offentlige opgaver. Vi anser det fra regeringens side for gavnligt med en saglig og seriøs debat om dette vigtige emne.

I forespørgslen spørges, hvad jeg kan oplyse om hensigterne med cirkulæret af 21. januar 1992 om udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver, og jeg vil da godt starte med hovedformålet med de nye statslige udbuds- og udliciteringsregler, og det er en øget anvendelse af princippet om bedst og billigst opgaveudførelse. Jeg må allerede nu advare om, at udtrykket »bedst og billigst« vil blive anvendt igen og igen i denne gennemgang af cirkulæret og dets baggrund, for det er nemlig det, det drejer sig om: bedst og billigst! Det er altså tanken, at vi med cirkulæret skal sikre en markedsprøvning og en konkurrence, der kan sikre os, at de statslige opgaver løses dér, hvor det kan gøres bedst og billigst. Dette vil bidrage til større effektivitet i den offentlige sektor, og det vil fremme samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor.

En øget anvendelse af udbud i den offentlige sektor efter princippet om bedst og billigst opgaveudførelse er en sund og stærk udfordring for de offentlige institutioner og samtidig for virksomhederne i den private sektor. Det er en udfordring for både institutionerne og virksomhederne, fordi det er en vigtig del af princippet om bedst og billigst opgaveudførelse, at opgaven også kan vindes af den institution, som udbyder opgaven. Udfordringen består altså i, at udbudskonkurrencen kan gå begge veje. Det er nu muligt for den offentlige institution at dokumentere, at den er bedst og billigst, og det sikrer selvfølgelig, at man ikke bliver mødt med usaglige hetzkampanjer om, at alt, hvad der foregår i den offentlige sektor, er noget bras. Nu kan man dokumentere, at me-

get af det, man laver, gør man bedre og billigere end tilsvarende private. De ledere og medarbejdere i den offentlige institution, som hidtil har udført de opgaver, som skal udbydes, får altså nu mulighed for at vise, at de selv kan løse opgaverne bedst og billigst, og tilsvarende får de private virksomheder mulighed for i større omfang at bidrage til udførelsen af de offentlige opgaver.

Det forudsættes naturligvis, at udbudsforretningerne tilrettelægges under iagttagelse af de nødvendige personalepolitiske hensyn og med inddragelse af det berørte personale, og vi har just i sidste uge udsendt en vejledning til institutionerne om, hvordan de bedst kan inddrage personalet og tage personalepolitiske hensyn.

Cirkulæret om udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver er udsendt på baggrund af anbefalingerne i den betænkning om udlicitering af offentlige drifts- og anlægsopgaver, som et bredt sammensat udvalg under Finansministeriet afgav i oktober 1991. I udliciteringsudvalget, hvor både de kommunale organisationer, LO, DA og andre erhvervs- og arbejdsmarkedsorganisationer var repræsenteret, var der generel tilslutning til princippet om, at offentlige opgaver skulle løses, hvor det kunne ske bedst og billigst.

Regeringen tillægger det meget stor betydning, at der i et sådant bredt sammensat udvalg kunne skabes enighed om nogle hovedsynspunkter om udbud og udlicitering.

Der var i udliciteringsudvalget enighed om, at der er mulighed for i højere grad at anvende udbud og udlicitering i den offentlige sektor. Dette skal bl.a. ses på baggrund af, at den offentlige sektors køb af fremmede ydelser i 1990 udgjorde knap 36 mia. kr., hvoraf knap 13 mia. kr. vedrørte anlægsopgaver. På anlægsområdet løses ca. 84 pct. af det offentliges anlægsopgaver af eksterne leverandører, og denne andel har været relativt stabil i de senere år. For så vidt angår driftsopgaverne løses imidlertid kun knap 10 pct. ved brug af eksterne leverandører, og denne andel har siden 1985, måske i modsætning til, hvad man kunne forvente, været svagt faldende. Det er på den baggrund vurderingen i betænkningen, at det særligt er på driftsområdet, at der er mulighed for i højere grad at anvende udbud og udlicitering.